

A szeretetben meggyökerezve

Lekció: Lk 24, 1-12/Textus: Ef 3, 14-21

2014. április 20. Húsvét vasárnap

Húsvét az idő középpontja. Az emberi történelem legjelentősebb eseménye, mikor végérvényesen eldőlt, mi lesz az ember sorsa. Eldőlt, hogy van-e értelme az emberi életnek. A bűn és halál törvénye helyett győzött az élet Lelkének törvénye.

Egy kultúrába, egy nép történetébe ágyazottan megjelent a Megváltó, Isten Fia. Elhozta az embernek azt, amit magától sosem lett volna képes megszerezni: a valódi, lényegi változás útját, az Istenre találás ösvényét. Megnyitotta az örök élet kapuját. Krisztus szenvedett, meghalt és harmadnapon feltámadt. Isten elfogadta az engesztelő áldozatot, feltámasztotta a Fiút. Nyilvánvalóvá vált ez mindenki számára, akik személyesen is találkoztak vele. Nyilvánvalóvá vált azoknak is, akik nem látták, de a tanítványok életén bekövetkező hatás egyértelmű volt. A feltámadás következménye a tanítványok megváltozott élete, a kitöltött Szentlélek mindent elsöprő munkája. És ez a hatás nem múlt el egy két éven belül. Több évtized múlva is élő és eleven. Pál apostol életén is átsüt, ott van a gyülekezet életében is, akiknek Pál a levelét írja. Így fogalmaz a levél elején: *„Őbenne van - az ő vére által - a mi megváltásunk, bűneink bocsánata is; kegyelme gazdagságából.” (Ef 1, 7)*

A felolvasott Igében Pál imádkozik. Térdre borul, mert érzi méltatlanságát és látja Krisztus dicsőségét. Könyörög a gyülekezetért. Tulajdonképpen olyan dolgokat kér Istentől, ami lehetetlen, elérhetetlen emberileg: minden ismeretet meghaladó szeretet, teljességre jutás. Mégis tudhatja, hogy mindez a Krisztusban való létben, hit által megragadható, elérhető, hiszen a fejlődést és növekedést maga Isten adja. Pál ismeri az irányt, tudja, mi mindenre képes a feltámadt Krisztus, aki jelen van akkor is és most is a Benne hívők között. Akármilyen származásúak is legyenek a Krisztusban hívők, együtt tartoznak Hozzá, és így alkotják a gyülekezetet. „Minden nemzetség”, amire Pál utal a „patria” szó az egy közös őstől, mint atyától származó törzsi, népi vagy nemzeti

közösséget jelenti. Egy az Atyánk. Testvérek vagyunk. Nincs már elválasztó fal. Semmilyen különbözöség nem lehet erősebb Krisztus szereteténél!

I. **A belső ember megerősödése**

Pál világosan fogalmaz és mikor imádkozik, megmutatja azt, mire hívja Isten a gyülekezetet, a közösséget.

- 1. Az első lépése ennek az imádságnak a belső ember megerősödése. A belső ember kifejezés az ember lényegét, Istennel kapcsolatba kerülő részét jelenti. Az emberi egzisztencia központja, ahol a döntések születnek, ami meghatározza a tetteket, ahol a vélemény formálódik. A belső ember az ember lényege. Az, amit senki nem lát, amire talán legnehezebben tud beelátni az ember, amire hatni sem olyan egyszerű. Az ember belső, nehezen megközelíthető része, ami mégis a kiindulópontja a tetteknek. Sokan talán próbálnak nem tudomást venni róla, mert nem tudnak mit kezdeni vele, vagy épp szeretnek bezárkózni magukba, és ebben a zártságban keresni önmagukat. A belső mélység felfedezésével az ember nagy mélységekre, talán titkos ismeretre számít.
- 2. Ami biztos, hogy a belül dőlnek el a csaták! A belső emberünknek kell megerősödni, mert a döntések belül születnek. Ha nem születnek, akkor sodródunk, ami végzetes is lehet. Vagy olyan döntéseket hozunk gyengeségünkben, amit nem szeretnénk. Gyülekezetben és egyénileg is! . Be kell látnunk hát, hogy gyengék vagyunk, elgyengülünk, nem tudunk a támadásoknak ellenállni, a terheket hordozni, hacsak meg nem erősödünk – meg nem erősít minket a feltámadt Krisztus ereje, szeretete, kegyelme!
- 3. Mi kell az elgyengült embernek? Táplálék, edzés, és megpihenés. A belső embert, a lelkünket, bensőnket tápláljuk Isten Igéjével, eddzük a kitartásunkkal, hűséges Krisztuskövetésünkkel és megpihenünk a növekedést adó Istennel való kapcsolatban. Nem tudom, hogy érzed most magadat, hol tartasz most egyéni belső utadban, de ma hirdettetik az evangélium, hogy lehet erősödni. Egyénileg és közösségileg.

- 4. Mindennek pedig a legteljesebb útja, ha az ember bensőjében otthonra talál Krisztus. Ez által tudunk alapvetően erősödni. Tedd fel a kérdést magadban: Krisztus a vendéged, vagy otthon van nálad? A vendégnek is örülnek, kedvesek vele, szívesen megosztják másokkal, hogy vendégségben volt náluk. Készülnek a fogadására, feldíszítik a házat. De a vendég azért nem szólhat bele lényegileg a dolgokba... egy ideig fontos, figyelmet kap, de nem határoz meg alapvetően mindent. A vendégre nem hallgatunk, nem kérjük „kíméletlen” őszinteségét... Aki otthon van, az más. Ő rendelkezhet, meghatározhat, irányíthat. Erre a jelenlétre, kapcsolatra van igénye a feltámadt Krisztusnak velünk kapcsolatban.

- 5. Az apostol végül azért imádkozik, hogy a belső ember úgy erősödjön meg a gyülekezet tagjaiban, hogy a hit által, a szeretetben meggyökerezve és megalapozva fejlődjenek. Két kép jelenhet meg előttünk:
 - meggyökerezett fa
 - jól megalapozott ház

A talaj pedig Isten szeretete. Rajta állhatunk meg, benne lehetünk stabilak, erősek, benne erősödhetünk. A Krisztussal való mély, személyes kapcsolat mélyen áthathatja az életünket, és ez a legjobb dolog, ami velünk történhet!

II. A felolvasott Ige másodszor beszél **Krisztus szeretetének megismeréséről**, ami a belső ember megerősödése révén az ember útja lehet.

- 1. Krisztus szeretetének megismerése, Krisztus befogadása sokféle pozitív hatással van az emberre. A szakasz a kognitív folyamatok fejlődéséről beszél. Kiemeli, hogy ebben fejlődhet a keresztyén ember: más távlatokat nyer, megérti az igazi „mértékét” az életnek. A távolság-közelség érzékelése a tájékozódás alapvető része. A tájékozódáshoz, az észlelés értelmezéséhez kap az ember támpontot, vezetést, megértést. Ez mind saját magának az elhelyezésére, értelmezésére, mind a másokkal való kapcsolatra hatással lehet.

- 2. A tájékozódás elemeinél a következőket említi az apostol: szélesség, hosszúság, magasság, mélység. Minden irányba kiterjedő növekedés ez, ami minden irányba hat egyrészt. Másrészt segíti a tájékozódást, megértve, mik az igazi arányok, illetve mi a fontos és mi nem az. Megújult látás, megújult etika ez. Megismerhetjük az igazi **szélességet**: határainkat. Megérthetjük, meddig és mi a jó nekünk. Mi a feladatuk, és mi nem az – mi a küldetésünk, mire kell igent és nemet mondanunk. Megtapasztalni a **hosszúságot** úgy lehet, hogy türelmet, hosszútűrést tanulunk. Érzékelhetjük a közelségeket és távolságokat kapcsolatainkban. A **magasság és mélység** megismerése gondolhatjuk, hogy mindenkinek adott: megéli ezt mindenki hit nélkül is. Az emberi lét sajátja. Mégis, van mit tanulnunk ezek megértésében Attól, aki megalázta magát, szolgáló formát vett föl, alászállt a mennyből. Ismeri a mélységet, elhagyatottá vált értünk, a nagyhéten mindenki elárulta, és végül az Atya maga is elhagyta. De felemeltetett, Isten felmagasztalta Őt és olyan nevet adott neki, amire minden térd meghajol. A mi mélységünk, megaláztatásunk, kísértéseink és próbáink- és a mi megtartatásunk, felemeltetésünk, az örök élet ajándéka, a mi feltámadásunk: mind Krisztusban érthető és ismerhető meg!
- 3. A teljességre, beteljesedettségre vágyunk végső soron. Erről is beszél az Igénk; a teljesség végső soron ez: Krisztus szeretetének megismerése. Ez nyilván teljességében túlmutat ennek a földi életnek a keretein, de nyilván beszél arról is, hogy teljesség, megelégedettség, beteltség megadatik már itt is. Mindennek alapja Krisztus szeretetének megismerése, az ebben való növekedés, illetve annak elfogadása, hogy ez lehetséges, hogy lehet teljességet kapni, békességben, harmóniában élni.
- 4. A teljesség megélésének helye, a növekedés színtere nem csak az egyéni élet, hanem a közösségi is. Az igazi szélesség és hosszúság: napkelettől napnyugatig – az egész világon elterjed az evangélium, amibe mindenki belefér a kegyelembe! Isten kegyelmének nincsenek határai, mindenki belefér! A megértés, megismerés „minden szenttel együtt”

történik, azaz a gyülekezetben megélhető, megérthető, megismerhető. Nagyon szép, ahogy Pál folyamatosan többes számban fogalmaz (ti, titeket...). Egy gyülekezet, mint közösség növekedhet Isten ismeretében, szeretetének megismerésében. Az ismeret, tapasztalat a közösségben is megszerezhető. Ezek alkotják egy hitbeli közösség, gyülekezet normáit. Nem vagyunk tehát egyedül, nem csak a saját hitbeli utunkról van szó. Az érett keresztyén gyülekezetben Krisztus „otthon van”, jelen van és megmutatkozik közöttük szeretetben, ismeretben, kegyelemben való növekedésben. A távlatok megnyílása, az áldások megnyilvánulása közösségileg is megélhető!

III. A dicsőítés:

Mi a válaszuk hát erre a hatalmas odaadó szeretetre, a nekünk adott teljességre, megújult értékrendre, ígéretekre? Mit teszünk, ha megérezzük, hogy Istennek terve van velünk egyénileg és közösségileg is? A „sokkal bőségesebben” cselekvő Istent jól ismeri Pál, és tudja, hogy neki valóban minden lehetséges! Aki feltámasztotta a Fiút a halálból, az mindent megtehet és meg is tesz az Övéiért! Ezért Istent dicsőíti az apostol. Isten az, akinek minden lehetséges, sokkal bőségesebben, mint azt gondolnánk. Isten cselekvő, aki mindenható és emberileg fel sem tudjuk fogni, de nincsenek számára határok. Isten szeretete mindenhová elér. Nemzedékeken átível a kegyelme, munkája, áldása. Nemzedékeken át bontakoznak ki ígéretei. Ezért minden nemzedék egy lehet abban, hogy Őt dicsőíti. Micsoda távlat, szélesség és hosszúság ez: nemzedékről-nemzedékre. Az Istent dicsőítő közösség, minden keresztyén ember a megváltásban lesz. Együtt dicsőítjük a feltámadt Krisztust évezredekkel ezelőtt élt emberekkel, más kultúrájúakkal, gyerekekkel és idősekkel, férfiakkal és nőkkel, mindenféle társadalmi helyzetből származókkal. Az egymással egyébként ki nem békélő kultúrájú emberekkel, vagy akár nekünk kedves arcokkal is, akik már elmentek, nem látjuk őket, de együtt dicsőítjük nevét. Egyek lehetünk a dicséretben mártírokkal és szenvedőkkel is, akiknek életüket kellett és kell adnia azért, mert a feltámadt Jézus Krisztust úrnak vallották.

Mert a feltámadt Krisztusba vetett hit megoszt, kifordítja a világot a sarkából. Nem mindenki tudja ezt elviselni, nem mindenki fogadja el. De ha megerősödik a belső ember bennünk, és otthon van bennünk Krisztus, meggyökereztünk szeretetében, akkor bátran valljuk is Őt úrnak. Krisztus feltámadott, és ennek az üzenetnek súlya van, ára van. Ez a legértékesebb tudás, ismeret és hit, amit kaphatunk az életben. Benne feltámadtunk! És Benne feltámadunk majd egy nap! Örüljünk ennek, adjunk teret az Ő munkájának, és imádjuk a köztünk is jelen lévő, feltámadott Krisztust!

Ámen!

Thoma László